

Jungfru Marie bebådelsedag Luk 1:26-55 **Västerslättskyrkan 20170327**

Varje söndag påminns vi om jungfru Marie bebådelsedag när vi läser vår trosbekännelse.

Vi tror ock på Jesus Kristus,
hans enfödde Son, vår Herre,
vilken är avlad av den helige Ande,
född av jungfrun Maria.

Den här dagen talar om hur det gick till när ängeln Gabriel kom till den unga flickan Maria med budskapet: *Du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus.*

Maria ställde då den berättigade frågan: *"Hur skall detta ske? Jag har ju aldrig haft någon man."* Men ängeln svarade henne: *"Helig ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall barnet kallas heligt och Guds son."*

Kyrkan har i alla tider hävdat att Maria var en jungfru när ängeln kom med budskapet att hon skulle bli Herrens moder.

I Matteusevangeliet berättas det om hur ängeln Gabriel kom till Josef med budskapet att: *Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder."* Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel (det betyder: Gud med oss).*

Denna profetia som det hänvisas till är hämtad från Jes 7:14. Men redan i samband med att Adam och Eva föll i synd, så gav Gud löftet om Jesus, som skulle födas utan mans medverkan. Det var när Herren vänder sig till ormen, säger han: *jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan, och mellan din säd och hennes säd. Denna skall söndertrampa ditt huvud, och du skall stinga den i hälen.* 1 Mos 3:15 Här talas om Jesus som kvinnans säd, som skulle besegra den onde, men själv bli stungen i hälen, precis som det skedde när spikarna drevs genom Jesu händer och fötter.

Genomgående talas om att Jesus har kommit, för att frälsa oss människor från våra synder. Han som var till av evighet tillsammans med Gud Fader, Son och Helig Ande. Han som var verksam i skapelsen och genom vilken allting är skapat. Men som när tiden var inne antog människogestalt och lät sig födas av Jungfrun Maria.

Redan några dagar efter att ängeln hade besökt Maria och Jesus befann sig i moderlivet och det var omöjligt att kunna se att Maria var gravid, så berättas det att Maria besökte sin släkting Elisabeth. Innan Maria ens hade hunnit berätta något om ängelns besök, så blir Elisabeth uppfylld av helig ande och utropar: *Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat det barn du bär inom dig.*

Sen följer Marias lovsång som vi brukar kalla för Magnificat. Jubeltonen från Maria har många paralleller till Hannas lovsång som vi hörde i den gammaltestamentliga texten.

Gemensamt för dessa två kvinnor var glädjen över de barn de bar på.

En glädje som många föräldrar fått uppleva, när ett efterlängtat barn blir till.

En glädje som vi också kan bära inom oss när vi tänker på det under som skett när vi själva blev till i våra mödrars liv, precis som det står i Psaltaren 139:14-16:

*Jag tackar dig för dina mäktiga under,
förunderligt är allt du gör.
Du kände mig alltigenom,
min kropp var inte förborgad för dig,
när jag formades i det fördolda,
när jag flätades samman i jordens djup.
Du såg mig innan jag föddes,
i din bok var de redan skrivna,
de dagar som hade formats
innan någon av dem hade grytt.*

När Gud själv blev människa så har han genomgått alla de fosterstadier som vi alla människor får genomgå. Man skulle kunna säga att Gud på detta sätt helgat moderlivet, genom att själv låta sig födas till vår värld av en jordisk moder. På det sättet har Gud upphöjt kvinnan, långt innan vi börjat fira den internationella kvinnodagen. Det jämlikhetsideal som vi i vår tid har så svårt att uppnå, det finns redan i Bibeln: *Nu är ingen längre jude eller grek, slav eller fri, man eller kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus.* Gal 3:28

Bibelns budskap om en människas liv är att Gud bar oss allesammans i sin tanke långt innan vi blev till, därför är ingen människas liv meningslöst.

Jungfru Marie bebådelsedag ligger mitt inne i fastetiden när vi annars påminns om Jesu lidandes väg för oss människor. Syftet med Jesu ankomst var just att Gud

visade sin stora kärlek till oss människor, när Gud sände sin Son, som vår hjälpare, vårt stöd, vår frälsare.

Låt oss i glädje bekänna vår tro till den Gud som kommit till oss människor: